

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشتاز

به سلسله نشر مقالات سابق

(مقاله چهل و دوم)

از نویسنده مبارز، دلسوز و باشهامت افغان، خانم "ملالی موسی نظام" یک جهان سپاس که با نشر مقاله هشداردهنده مؤرخ 26 نومبر 2008 خود در پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان"، زیر عنوان "محو خشونت علیه زنان افغان، خواب است و خیال!!!"، ما را به یاد انسان مظلومی انداخت، که قرن هاست کمرش زیر بار جور و ستم جامعه مردسالارانه و زیر بار عنعنات پوسیده، خم گردیده است. این موجود ستمکش، صبور، بردبار، عطف، حساس و بس دوست داشتی، "زن" نام دارد؛ بلی "زن".

– این "موجود نازنین" که تمام جامعه مدیون اوست، "زن" نام دارد!!!

– این موجود لطیف که تمام افراد جامعه در آغوش عطوفتش پرورده میشود، "زن" نام دارد!!!

– این موجود مظلوم و "خاموش" که خواهر و مادر و پرورش دهنده اطفال تو و من است، "زن" نام دارد!!!

– و بالاخره همین موجود نیچود که "خانواده بشری" دورش جمع شده و "کانون خانواده" هم هموست، "زن" نام

دارد!!!

و دردا که چنین موجودی – که باید در حد پرستش، دوست داشت – از شدیدترین "خشونت" و بدترین "ناسپاسی" مرد رنج می برد؛ و واقعاً که ما "مردان"، "ناسپاس"، "کافر نعمت"، "ظالم" و بگفته قرآن "ظلام و کفور" هستیم. مقاله خانم موسی نظام چنین آغاز میگردد:

« روز ۲۵ نومبر از جانب تعداد زیادی از ممالک مراسمی برای امحای خشونت بر علیه زنان برگزار میگردد.

سازمان ملل متحد همچنان در چنین روزی با صدور اعلامیه ها، خشونت در مورد زنان را مشکل بزرگی در راه تامین صلح دانسته است. «بان کی مون» سرمنشی این مؤسسه جهانی در سخنرانی خویش به مناسبت چنین روزی اظهار نمود که باید اقدامات جدی و بیشتری برای رفع و منع خشونت به مقابل زنان صورت گیرد. سر منشی ملل متحد وعده داده است که رهبری جدیدی را برای مبارزه با خشونت علیه زنان در کشور های مختلفه بر عهده می گیرد....»

با اغتنام فرصت، اینک که 27 نومبر 2008 است، مقاله یک سال پیش خویش را تقدیم صفحه "زن پیشتاز" نموده از حضور اشرف خوانندگان پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" میگذرانم:

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی

برلین، 17 دسمبر 2007

عروسی اطفال در افغانستان

مرض مزمنی که در اعماق عنعنات ناگوار ما ریشه دارد

گویند که زنان "نصف" جامعه را میسازند. من مگر میگویم که نه خیر!!! زنان "تمام" جامعه را می سازند؛ چون چون یکی آن "نصف"یست که خود "زن" است و آن دگر "نصف"یست که "مرد" است ولی در دامان "زن" پرورده گردیده و "کیان" و "هستی" اش مدیون زن است.

عکس از ستفانی سینکلیر - عکاس آزاد امریکائی - و یونیسف

زن با وجود چنین رول عمده و بی بدیل در تشکیل جماعات انسانی، مگر در تمام جوامع و در سراسر دنیا مورد سرکوب و استثمار بی امان قرار میگیرد؛ در جهان به اصطلاح متمدن "باختر" به شکلی و در جهان پسمانده و "شاگرد باختر"، به صورتی دیگر. جفائی که بر جنس زن در طول تاریخ رفته و هنوز هم رفته میرود، هرگز قابل کتمان و انکار نیست. در جوامع پسمانده زن حکم شیء و متاع و مال را دارد و خرید و فروش میگردد. دور نرویم و افغانستان عزیز خود را مد نظر بگیریم. ستمی که در ملک ما بر جنس نازنین و بهشتی زن روا داشته میشود، در حدیست که قلم به حیرت فرو می افتد که چگونه و به کدام زبان بیانش کند. من آن گوشه این طیف را میشگافم که شاید بر همه جفاهای دیگر میچربد. این جفا در پهلوی عوامل بسیار دیگر، معلول و محصول نابسامانی های اقتصادی خانواده ها و رسم و رواج های منحطیست که در سنن ناپسندیده هزار و چارصد ساله ما ریشه عمیق دوانده. این جفای ناروا و بی مثال، "ازدواج دختران خردسال" با "مردان سالمند" است؛ خردسالانی که به اصطلاح هنوز دست چپ و راست خود را درست نمی شناسند.

امروز خبر مصوری را در انترنت خواندم که بدست یک عکسبردار آزاد امریکائی تهیه و بدست یونیسف UNICEF نشر گردیده. خانم ستفانی سنکلیر "Stephanie Sinclair" مینویسد:

« آن یک "چهل" ساله است و آن دیگرش "یازده" ساله و هر دو یک جفت افغان اند. "مرد" فیض محمد نام دارد و نام کودک "ح. غلام" است. والدین حلیمه * میگویند که به پول اشد ضرورت داشتند. فیض ادعاء دارد که خانم خود را به مکتب خواهد فرستاد. مگر اهل قریه "ده مرده" (امید است این طرز نوشته درست باشد - مترجم) واقع ولایت غور که موضوع را بهتر میدانند، می گویند که: « مردان ما زنان تعلیم یافته را خوش ندارند.» ایشان پیشگویی میکنند که حلیمه - که سال گذشته نامزد گردیده بود - تا چند هفته دیگر عروسی خواهد کرد، تا برای "فیض" اولاد بدنیا بیاورد.

خانم ستفانی سینکلیر ضمن مسافرت خود در افغانستان متوجه میگردد که به چه پیمانہ زنان خردسال با مردان به مراتب سالمند تر ازدواج میکنند. وی تصمیم میگیرد که از طریق پخش عکسها توجه عامه را بدین موضوع جلب کند، چون کمترین سن قانونی ازدواج دختران در افغانستان "شانزده" سال است و از همین سبب اکثر این ازدواجها "غیرقانونی" میباشند. نظر به تخمین یونیسف، نصف زنان افغان نارسیده به سن "هژده" عروسی میکنند. البته ازدواج کودکان منحصر به افغانستان هم نیست. ازینرو خانم سینکلیر به خاطر تکمیل پروژه خود رهسپار نیپال و حبشه نیز میگردد. وی موضوع "ازدواج اطفال" را در مناطق دیگر نیز بررسی کرده و کتابی در زمینه بیرون خواهد داد. »

یادداشت :

در جمله اول اصل متن "Gholam H." نوشته شده و در جملات بعدی "Gholam". چون به حساب ما مردم "غلام" به حیث نام زن معمول نیست - ولو که نام خانوادگی هم باشد - من به حدس خود در عوض "H" کلمه "حلیمه" را گذاشتم. شاید هم "حنیفه" بوده باشد و یا کلمه دیگری که حرف اولش "ح" و یا "ه" یعنی "H" را تضمن کند. شاید هم نامها مستعار باشند. در هر صورت کنه و ذات "اسم" بر اصل مسأله اثری ندارد.

Foto: Stephanie Sinclair, USA, Freie Fotografin/ UNICEF

Er ist vierzig, sie ist elf. Und sie sind ein Paar - der Afghane Mohammed F. und das Kind Ghulam H. „Wir brauchten das Geld“, sagen die Eltern von Ghulam. Faiz behauptet, er wolle sie zur Schule schicken. Doch die Frauen im Dorf Damarda in der Provinz Ghor wissen es besser: „Unsere Männer wollen keine gebildeten Frauen.“ Sie prophezeien, dass Ghulam nach der Verlobung (im Jahre 2006) in wenigen Wochen verheiratet sein wird, um Nachwuchs für Faiz zu bekommen. Während ihres Aufenthaltes in Afghanistan fiel der amerikanischen Fotografin Stephanie Sinclair immer wieder auf, wie viele junge Mädchen mit wesentlich älteren Männern verheiratet waren. Sie beschloss, mit Bildern auf das Thema aufmerksam zu machen, zumal das offizielle Mindestalter für Bräute in Afghanistan sechzehn ist und Kinderhochzeiten daher illegal sind. Nach Schätzungen von UNICEF heiratet rund die Hälfte der afghanischen Frauen, bevor sie 18 Jahre alt sind. Kinderheiraten gib es aber nicht nur in Afghanistan. Deshalb fuhr Sinclair für ihr Projekt auch nach Nepal und Äthiopien. Sie möchte das Thema Kinderheirat in weiteren Regionen recherchieren und ein Buch dazu herausbringen.